

Hornöland den 27. Martii 1819.

Vällärovärdige och Höglande Magister
och Rector!

Det har ej varit angenämt för mig, att fakerna
hafva tagit en sådan vändning, och ett sådant uttöende,
att det ser ut som jag skulle hafva blifvit en ^{för}förbunds-
brytare, i det jag ej ä min fjäda har varit i stånd, att
skaffa Titulus den Tionde af västern, som jag utläf-
vat; men skulden är visst ingalunda hos mig; det af-
seendet; ty viljan är hos mig; men förmågan, att
bringa mitt uppåt i värfjällighet har jag fuktat.
Titulus torde hafva hört, att min hushälles sak är
ringa, och ingalunda tillräcklig för det betrof, som

mina rättigheter fordra— Den som tager sig för att
resa, han bör hafva så pass medel, att han dermed med
bequämlighet kan forsa sig fram på den bana, som
han anträder— Denna bequämlighet har jag saknat och
torde nog så sakna den äfven haden efter, och vågar
icke deß mindre sträta emot och kämpa mig fram
genom de svårigheter, som böta stort, men måtte efter
ett mådelnättigt motstånd aftråda Regerings-rätten
åt Jegeraren. Hade jag haft medel, så hade jag vist
kunnet resa landvägen förliden höst och äfven med-
hafva mitt växsp förråd till Herröfand, men i brist
härpå måtte jag krängla mig fram dels Sjöledes, dels
till fots, dels åkandes; Se där orsaken, hvarför jag
ej kunna denna gången kunde uppfylla mitt
löfte— Titulus torde erinra sig, att jag nämde
det jag väntade mera växsp herifrån, deßa har
jag bekommit; de äro samlade på norra sidan; men

om jag är och jag kommer, att resa om åt Östertornet åt väron, så skall jag hafva med
mig mitt lilla förråd och medelsta Titulus; men i annat fall vill jag skrifva
dem mitt förändradt, eller någon annan form reser och vägen.

är nästan de samma, som finnas på denna
sidan om Sveriges. — Samman af dem kan sig
till ungefärligen 50 Exemplar, af hvilka några
finnas her i Södra Provincierna. Det har fallit mig
in att resa till Femtland åt våren, och derifrån
gå öfver ät Norrige, var så god och underrätta mig
om någon menniska, som den vägen emellan i Norrige
och Femtland, så att jag på något sätt kunde kom-
ma öfver till Norrige, och derifrån författa resan dels
ut med fjället dels ut med hafs kusten, till deß jag
kommer midt emott Pitea el. Luleå Lappmarker.
var god och ursäktta min driftiga begäran. Jag har den
ären att vara

Högärde och värdarvördig Magister
och Rectors

Ms. bref till Bofin.
Semin. Angel. Archang.

Önnyttaste Fenore— 8.

L. L. Lottius—

1772

Pector Scolæ
Väldärvordige och Hög lärde
Magister
Herr Gunnar Bäckman

HERNÖSAND

Frisson

